

Arrest

nr. 294 520 van 21 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 11 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat M. QUESTIAUX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten, wordt op de luchthaven van Zaventem tegengehouden op 19 juli 2023 omdat haar Canadese visum werd ingetrokken en dient op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 en 16 augustus 2023 wordt verzoekster gehoord in het Engels door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door haar advocaat.

1.3. Op 31 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken, geboren op [...] 1997 in Maamobi, Accra te Ghana. U woont er aanvankelijk zes jaar en verhuist dan met uw gezin naar 7178 Santa Maria, Accra. Het huis van uw tante en haar gezin in Maamobi blijft echter uw vaste verblijfplaats. Naar Santa Maria gaat u slechts om uw moeder te bezoeken. Tussen de leeftijd van vier en twaalf jaar oud volgt u les op primary level. Vervolgens gaat u tot uw vijftienjarige leeftijd naar St. John's, junior secondary school. Wanneer u zestien jaar oud bent volgt u twee jaar les op Lamptey Hills, senior high school. U maakt nadien de overstap naar Holy Trinity, opnieuw een senior high school. Op twintigjarige leeftijd beëindigt u uw schoolloopbaan. U volgt later nog een cursus van zes maanden waarbij u leert te presenteren. In 2015 kijkt u naar een muziekvideo van Beyoncé en voelt u zich voor het eerst aangetrokken tot een vrouw, een danseres uit de muziekvideo. Voordien had u reeds bewondering voor enkele vrouwen uit de buurt. U achtte dit als een fantasie, niets serieus. Na de vakantie gaat u terug naar school en C(...), een oudere medeleerling, vertelt over meisjes die een relatie hebben met andere meisjes en daarom lesbisch zijn. U realiseert zich dat u tot die categorie behoort. Pas in februari 2023 bekent u voor het eerst uw gevoelens aan een andere vrouw, S.. Zij reageert hier luchtig op, jullie starten een romantische relatie in februari – maart 2023. Op 25 juni 2023 wordt u door de vriend van S. betrapd waarbij hij u al schreeuwend verwijt dat u zijn vriendin dwingt tot lesbische activiteiten. U ontvlucht de situatie. De volgende dag wordt u aangesproken door drie mannen waarbij ze dreigen u te slaan wanneer ze u nogmaals zouden betrappen met een andere vrouw en dat ze mensen zoals u zullen uitroeien omdat jullie de maatschappij zwart maken. Uit angst doet u op 27 juni 2023 aangifte bij de politie over de bedreigingen die u ontving ten gevolge van het incident met S.. Nadat het politierapport is opgesteld, gaat u naar uw moeder in Santa Maria. U blijft er tot 05 juli 2023 en gaat dan naar een vriendin in Pantang waar u reisdocumenten in orde brengt. U verkrijgt een visum voor Canada en verlaat daarmee het land met als doel internationale bescherming aan te vragen in Canada. Op 19 juli 2023 wordt u op de luchthaven in België tegengehouden omdat uw Canadees visum werd ingetrokken. U kan niet verder reizen en besluit een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op 07 augustus 2023 een kopie van het politierapport - met betrekking tot het incident met S. en de bedreigingen die daarop volgden – neer, d.d. 27 juni 2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest gedood, misbruikt of onterfd te worden omdat u werd betrapd door de vriend van S., uw eerste vrouwelijke partner, en daardoor publiek bekend werd gemaakt dat u lesbisch bent (notities van het persoonlijk onderhoud op 07 augustus 2023 (verder: NPO 1), p. 18; notities van het persoonlijk onderhoud op 16 augustus 2023 (verder: NPO 2), p. 19 - 21). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw geaardheid en dus evenmin aan de feiten die u in dit kader aanhaalt.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het Commissariaat-generaal wel van een verzoeker, die zichzelf identificeert als lesbische, verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het Commissariaat-generaal mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U blijft hierbij in gebreke.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas reeds in twijfel getrokken door de wisselende verklaringen die u neerlegt wat betreft de aanvraag van uw reisdocumenten. U meent dat u in navolging van de vervolgingsfeiten tussen 25 en 27 juni 2023 naar uw moeder in Santa Maria bent gevlucht en nadien van 07 juli tot 15 of 16 juli 2023 bij uw vriendin in Pantang bent ondergedoken (NPO 1, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 07 augustus 2023 vertelt u aanvankelijk dat u uw visum en andere reisdocumenten in orde bracht tijdens de periode dat u ondergedoken zat bij die vriendin in Pantang, van 07 juli tot 15 of 16 juli 2023 (NPO 1, p. 11). Ook in de vragenlijst van het CGVS, die door DVZ werd ingevuld op 27 juli 2023, verklaart u dat u na de feiten twee weken bij uw vriendin in Pantang verbleef in afwachting van uw visum en vliegtuigtickets (zie administratief dossier, vraag 5). Nochtans werd in uw administratief dossier teruggevonden dat uw paspoort geldig is sinds 23 mei 2023. Het bijhorend Canadees visum is geldig van 15 juni 2023 tot en met 19 september 2032 (zie administratief dossier). Op basis van die geldigheidsdata dient te worden geconcludeerd dat u uw reisdocumenten reeds in orde bracht voor de opgeworpen vervolgingsfeiten zich hebben voorgedaan, 25 juni – 27 juni 2023, en dat u dus om andere redenen uw land van herkomst trachtte te verlaten. Ook u lijkt tot die redenering te komen en tracht hier een mouw aan te passen door te vertellen dat u reeds in juli – augustus 2022 bent gestart met het aanvragen van uw Canadees visum met als doel om daar internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid. Door een probleem in het systeem diende u te wachten. Pas op 16 juni 2023 ontving u een e-mail van de ambassade om uw paspoort met visum op te halen op de Canadese ambassade. Dat deed u op 19 juni 2023 (NPO 1, p. 15), nog voor de vervolgingsfeiten. Niet alleen is dit wel zéér toevallig, maar strookt dit eveneens op geen enkele manier met uw eerdere verklaringen dat u uw reisdocumenten in orde bracht na de opgeworpen vervolgingsfeiten en tijdens de periode dat u ondergedoken zat in Pantang. Aldus dient vastgesteld te worden dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze tracht te misleiden wat betreft het in orde brengen van uw reisdocumenten hetgeen uw algemene geloofwaardigheid, en meer specifiek die van uw vervolgingsfeiten en de nood om vervolgens onder te duiken, sterk ondermijnt.

Bovendien wordt ook aan de aangifte van die vervolgingsfeiten bij de politie, die volgens u vooraf ging aan uw – reeds in twijfel getrokken – onderduiking geen geloof gehecht. Er wordt in deze context immers gewezen op het feit dat het laatste wat verwacht kan worden van iemand die betrap werd tijdens een intiem moment met een andere vrouw en nadien bedreigd werd omwille van haar lesbische geaardheid, dat deze naar de Ghanese politie zou stappen en effectief zou aangeven dat ze wordt bedreigd omdat ze in bed werd betrap met een andere vrouw gezien net dat aspect als strafbaar wordt bestempeld binnen de Ghanese wetgeving – en u daar op dat moment zelfs reeds van op de hoogte bent (NPO 2, p. 12). Dat is nochtans wat u stelt gedaan te hebben. U vertelde hen wat er gebeurd was en specificeert nog dat de politie niet vriendelijk was en zei dat homoseksuelen (gays) het land verpesten (NPO 1, p. 16). Volgens de landeninformatie is het nochtans zo dat er mogelijkheid is tot afpersing, misbruik en arrestaties wanneer men klacht indient over gender gerelateerde incidenten (NPO 1, p. 16; NPO 2, p. 11 – 12; zie blauwe map in administratief dossier). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze merkwaardigheid slaagt u er niet om een klare redenering naar voor te brengen. In tegendeel, wanneer de protection officer tracht te achterhalen wat u precies heeft verteld tegen de politie verandert u uw verklaringen ad hoc naargelang de vraagstelling. Zo antwoordt u nu dat u niet aan de politie heeft bekend dat u lesbisch bent. U heeft hen louter verteld dat u werd betrap door de vriend van degene met wie u werd betrap en dat uw leven daarom werd bedreigd. Gevraagd of u op geen enkel moment tijdens het opstellen van het - door u neergelegde - politierapport iets heeft laten merken van uw lesbische geaardheid antwoordt u als volgt: “Ik heb gezegd dat de vriend van degene met wie ik in bed werd betrap me startte te bedreigen.”. Gezien uw vage reactie wordt verder nagegaan of u de politie heeft verteld dat degene met wie u in bed werd betrap een vrouw was. Pas dan vertelt u dat u de politie informeerde dat u in bed lag met S., een vrouwelijke vriendin. U heeft hen echter niet ‘letterlijk’ bekend dat u lesbisch bent (NPO 1, p. 16). Nochtans is het juist het homoseksuele ‘gedrag’ dat al lange tijd strafbaar is in Ghana, het zich identificeren als homoseksueel maakt weliswaar ook deel uit van de nieuwe ‘Promotion of Appropriate Sexual Rights and Family Values Bill’ (zie blauwe map administratief dossier). Zelf bij de politie gaan verklaren dat u met een vrouw in bed betrap werd is dus minstens zo riskant als zich meer algemeen als lesbisch omschrijven. In elk geval staat in uw politierapport het volgende genoteerd “I was practising

lesbianism” (zie groene map in administratief dossier). **Gelet op de tegenstrijdige en vage verklaringen die u neerlegt wat betreft de aangifte van de vervolgingsfeiten kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de aangifte an sich en worden er ook ernstige bedenkingen gemaakt of de betrapting met S. wel degelijk heeft plaatsgevonden.**

Dat u werd betrapt met S. wordt verder in geloofwaardigheid geschonden door de vaststelling dat u geenszins overtuigt van het bestaan van uw relatie met S.. Om te beginnen bent u doorheen uw verklaringen weinig coherent over de manier waarop uw relatie met S. evolueerde nadat u uw gevoelens aan haar bekende. Waar u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud van 07 augustus 2023 verklaart dat jullie naar elkaar toegroeiden, startten met daten en erg close werden (NPO 1, p. 20) spreekt u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van 16 augustus 2023 helemaal anders over de aard van uw relatie met S. in navolging van uw bekentenis. Gevraagd hoe uw relatie met S. verder is verlopen nadat u uw gevoelens aan haar opbiechtte, stelt u dat er sindsdien **niets is veranderd** tussen jullie. Jullie waren wel close, maar bleven gewoon vrienden. Jullie hebben elkaar gewoon bezocht en verder **is er nooit iets veranderd tussen jullie**. Gezien uw eerdere verklaringen wordt door de protection officer gevraagd of u sinds uw bekentenis in een intieme relatie bent geweest met S.. U ontkent dit (NPO 2, p. 18). Nogmaals gevraagd of u sinds het toegeven van uw gevoelens aan S. in februari 2023 tot het moment dat u Ghana heeft verlaten steeds gewoon vrienden met haar bent geweest, bevestigt u dit (NPO 2, p. 19). Pas wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u een intieme relatie met S. aanging zoals u er bijvoorbeeld één aanging met C., één van uw mannelijke partners, past u uw verklaringen aan en stelt u dat **jullie relatie onderling veranderde sinds u uw gevoelens aan haar bekende** en jullie op die manier meer intiem werden. Hoewel u eerder verklaarde dat jullie gewoon vrienden bleven, vertelt u nu opeens dat jullie een romantische relatie hadden en dat zij zich eveneens aangetrokken voelde tot u. Waar u eerder verklaarde dat er niets veranderde in jullie vriendschap is dat nu opeens wel het geval (NPO 2, p. 18 - 19). **Uw relatie met S. zou uw eerste relatie met een vrouw betreffen, een cruciaal moment in de belevenis van iemands lesbische geaardheid en vooral in een homofobe samenleving als de Ghanese. De vaststelling dat u niet in staat bent om hierover coherente verklaringen neer te leggen, haalt jullie relatie dan ook volledig onderuit.**

Bovendien is uw algehele uitleg over uw – zogenaamde - toenadering tot S., uw eerste vrouwelijke partner, allesbehalve realistisch in een maatschappij waar homofobie heerst. Het is uitermate bedenkelijk dat u, niet wetende of S. op vrouwen valt of zelfs haar standpunt ten aanzien van relaties tussen personen met hetzelfde geslacht niet kent, ongeremd zou vertellen over uw gevoelens voor haar, hiermee uw nauwe vriendschap op het spel zettend. U weet dat relaties tussen personen met hetzelfde geslacht als een zonde worden beschouwd binnen de Islam. Ook dat neemt u vreemd genoeg niet in overweging bij uw bekentenis hoewel S. volgens u een sterk gelovige moslim is, net zoals uzelf. Over een periode van slechts twee weken maakt u de beslissing om uw gevoelens en geaardheid aan haar te bekennen ondanks uw kennis over de mogelijke gevolgen hiervan binnen de Ghanese maatschappij. Zo vertelt u onder meer dat burgers in Ghana de wet in eigen handen nemen. Wanneer men weet dat je lesbisch of homoseksueel bent, misbruiken ze je voor ze je naar de politie brengen. Op dat moment bent u bovendien reeds op de hoogte dat intimiteit tussen personen van hetzelfde geslacht illegaal is in Ghana en bestraft wordt met een gevangenisstraf van drie jaar (NPO 2, p. 12, 14, 17 – 19). Gevolgen die u zelfs zo ernstig acht dat u in juli - augustus 2022 - een half jaar voor u uw gevoelens bekende aan S. (februari 2023) – een procedure zou hebben opgestart voor een Canadees visum met als doel om er internationale bescherming aan te vragen op basis van uw geaardheid (NPO 1, p. 15, 19 – 20; NPO 2, p. 17). **Dit in combinatie met uw eerder besproken aangifte bij de Ghanese politie toont aan dat u absoluut geen voeling heeft met de situatie van homoseksuelen en lesbische vrouwen in Ghana en daarmee wordt ook de geloofwaardigheid van uw geaardheid – en de (toekomstige) vervolging die u vreest omwille van uw beweerde geaardheid sterk betwijfeld.**

In diezelfde context komt het weinig doorleefd over dat u op vijftienjarige leeftijd van uw medeleerling C(...) hoorde dat het een zonde is om een relatie aan te gaan met iemand van hetzelfde geslacht en dubbelzinnige gevoelens ontwikkelde tijdens uw bewustwording – en aanvaardingsproces, maar nooit de positie van uw religie tegenover dergelijke relaties in vraag heeft gesteld. U beschrijft uzelf nochtans als een sterk gelovige moslim die stevast haar gebeden uitvoert, op vrijdag – wanneer mogelijk – naar de moskee gaat en er elke dag aan werkt om een betere moslim te worden. Pas op negentienjarige leeftijd hoort u dat ook uw religie relaties tussen personen van hetzelfde geslacht als een zonde beschouwt. Dit was overigens toevallig omdat iemand er een vraag over stelde aan de sheikh alvorens de Djumah gebeden begonnen (NPO 1, p. 3 – 4, 21; NPO 2, p. 7 – 8, 17). **Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij de maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Ghana (zie blauwe map in administratief dossier). Er kan dan ook worden verwacht dat u al eerder op de hoogte raakte dat**

ook specifiek binnen de Islamitische religie lesbische relaties al een zonde worden gezien. Ook het feit dat u nooit eerder dan 2021 – 2022 kennis nam van het feit dat de Ghanese wetgeving gevangenisstraffen van drie jaar oplegt voor personen die betrap worden tijdens een intiem moment met iemand van hetzelfde geslacht, ondergraaft uw geopperde positie als lesbische vrouw in een homofobe maatschappij als de Ghanese. Overigens bent u ook dit aspect louter toevallig te weten gekomen, omdat u op het nieuws zag dat “bureaus voor homo’s en lesbische vrouwen” werden gesloten en die informatie daarbij werd vermeld (NPO 2, p. 12). In artikel 124 onder hoofdstuk 6 van het Ghanese strafwetboek werd reeds in 1963, en aangepast in 2003, bepaald dat elk seksueel contact tussen mensen van hetzelfde geslacht een inbreuk is tegen de wet (zie blauwe map in administratief dossier). Het bestraffen van dergelijke feiten is en blijft een veelbesproken discussiepunt in Ghana en aldus ondenkbaar dat u dit pas jaren na de ontdekking van uw lesbische gevoelens ter oren zou komen. **Dat u tijdens uw ontluikende fase als lesbische vrouw compleet onwetend was over dergelijk ingrijpende aspecten voor homoseksuelen en lesbiennes zich in Ghanese maatschappij vertoeven, leidt opnieuw tot de conclusie dat u absoluut geen affiniteit heeft met de realiteit van iemand die daadwerkelijk als lesbische vrouw opgroeide en jarenlang haar gevoelens verborg in een homofobe gemeenschap als die van Ghana. Deze vaststelling draagt dan ook bij aan de steeds groter wordende twijfels omtrent uw geaardheid.**

U vertelt verder dat het moeilijk was voor u om te beseffen dat u zich meer aangetrokken voelde tot vrouwen dan tot mannen (NPO 1, p. 21) en vertelt hier expliciet over dat u zich enerzijds gelukkig voelde, omdat het een opluchting was om de betekenis van uw gevoelens te begrijpen maar dat het anderzijds ook griezelig was omdat C(...) u op vijftienjarige leeftijd vertelde dat het een zonde is om zich aangetrokken te voelen tot personen van hetzelfde geslacht (NPO 2, p. 8). U vertelt dat u deze gevoelens probeerde aan te vechten door een relatie aan te gaan met een man, de gevoelens voor uzelf te houden en niet toe te geven aan seksuele gevoelens tegenover een vrouw tijdens het masturberen (NPO 1, p. 21; NPO 2, p. 9 – 10, 15). Waar deze dubbelzinnige gevoelens en de drang om uw geaardheid te verbergen vandaan komen, blijft echter bij oppervlakkige antwoorden. Er wordt u nochtans meerdere keren de kans geboden om doorleefde antwoorden te geven die uw opgeworpen lesbische geaardheid kunnen ondersteunen. Wanneer wordt gepolst naar **concrete situaties, momenten of gebeurtenissen** waarbij u merkte dat het een taboe of een zonde is in Ghana om een relatie aan te gaan met een partner van hetzelfde geslacht haalt u opnieuw het gesprek met C(...) aan. Ook gesprekken waarbij er misschien toevallig video’s van “lesbische vrouwen en homoseksuele mannen” verschenen en daarbij negatief werden beoordeeld door uw gesprekspartners hebben daartoe geleid (NPO 2, p. 11). Gevraagd naar **specifieke situaties** waarbij het voor u moeilijk was om lesbisch te zijn in een land als Ghana grijpt u steeds terug naar uw eerdere antwoorden waarbij u vertelt dat u zich erg alleen voelde in uw gevoelens en het moeilijk had met het feit dat u zichzelf niet kon zijn (NPO 2, p. 13 – 14). Tenslotte krijgt u nog een laatste maal de kans om meer **concrete gebeurtenissen of situaties** aan te halen die u zijn bijgebleven, maar opnieuw valt u in herhaling en vertelt u hoe moeilijk het voor u was om u open te stellen naar anderen toe en uzelf te kunnen zijn. Gevraagd naar momenten of gebeurtenissen die ertoe hebben geleid dat u zich niet durfde open te stellen als lesbische vrouw verwijst u naar één video die u vorig jaar in december heeft gezien waarbij een man werd onterfd omwille van zijn geaardheid. Of u naast het zien van die video nog andere gebeurtenissen, momenten of signalen kan aanhalen die u tegenhielden om met uw geaardheid naar buiten te komen, wordt opnieuw beantwoord met een vaag antwoord als “Je kan je nooit openstellen in Ghana. Het is een zonde of je wordt misbruikt. Wanneer je wordt betrap, kan je worden misbruikt. Ik was erg bang hoe mensen me zouden zien.” (NPO 2, p. 22). **De vaststelling dat u er niet in slaagt een link te leggen tussen uw persoonlijke gevoelens en de buitenwereld - aan de hand van doorleefde verklaringen over concrete gebeurtenissen – getuigt van een onvermogen om uw innerlijke ervaring te schetsen, kaderen en uit te leggen. Op die manier wordt verder afbreuk gedaan aan de door u geopperde geaardheid.** Opgroeïend in een homofobe samenleving is het immers bijzonder vreemd dat u geen concrete situaties weet aan te brengen die cruciaal zijn geweest in uw belevingsproces.

Wat betreft uw belevingsproces dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de bewustwording en aanvaarding van uw seksuele oriëntatie weinig doorleefd overkomen. In die mate dat geen enkel geloof meer wordt gehecht aan uw lesbische geaardheid an sich en bijgevolg ook aan uw vrees voor vervolging die daar volledig op gebaseerd is.

Zo slaagt u er alvast niet in om de aanvang van uw bewustwordingsproces telkens in dezelfde tijdsperiode te plaatsen. Wanneer u voor de eerste keer gehoord wordt omtrent uw verzoek om internationale bescherming vinden zowel uw eerste aantrekking tot een andere vrouw als het moment waarop u voor het eerste hoorde over lesbische vrouwen plaats op uw vijftien – of zestienjarige leeftijd (NPO 1, p. 21 – 22). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelt u opnieuw dat u vijftien jaar oud was wanneer een

medestudente – C(...) – u vertelde over meisjes die een relatie aangaan met andere meisjes en dat u ook die leeftijd bezat wanneer u naar een muziekvideo keek en zich voor het eerst aangetrokken voelde tot een vrouw (NPO 2, p. 7 -8). Wanneer u echter wordt gevraagd om op beide (cruciale) momenten een datum te plakken, plaatst u het bekijken van de muziekvideo in april – mei 2015 en het gesprek met C(...) in juni 2015 (NPO 2, p. 8). Afgaande op uw geboortedatum – [...] 1997 - was u op dat moment reeds achttien jaar en geen vijftien jaar (NPO 1, p. 3). U beseft echter maar al te goed dat u in 2015 achttien jaar was en geen vijftien jaar u eerder in het tweede persoonlijk onderhoud vermeldt dat C. A., uw eerste mannelijke partner, in 2015 niet geloofde dat u nog maagd was omdat u toen reeds achttien jaar was (NPO 2, p. 5). **U slaagt er met andere woorden niet eens in om consistente antwoorden te geven over de leeftijd waarop uw bewustwordingsproces van start ging.**

Daarnaast maakt u het nog moeilijker te geloven dat u lesbisch bent en hierom vervolging vreest in uw land van herkomst - Ghana – door de hierboven besproken momenten in elk persoonlijk onderhoud in een andere chronologische volgorde weer te geven. Zo gaat het moment waarbij u voor het eerst kennis maakt met het voorkomen van vrouwen die zich aangetrokken voelen tot andere vrouwen en dus lesbisch zijn tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vooraf aan het moment waarop u een muziekvideo bekeek en voor het eerst opmerkte dat u zich aangetrokken voelde tot een vrouw. Op het moment dat u voor het eerst werd verteld over personen die zich aangetrokken voelen tot personen van hetzelfde geslacht en dus “gay” zijn, voelde u zich volgens uw verklaringen in het eerste persoonlijk onderhoud nog niet aangetrokken tot andere vrouwen. Pas na dat gesprek is alles voor u veranderd. U vertelt tijdens datzelfde onderhoud dat u tijdens het kijken van de bewuste muziekvideo reeds op de hoogte was van het feit dat het niet werd geaccepteerd door de Ghanese gemeenschap om een relatie met iemand van hetzelfde geslacht aan te gaan. U wist dat het verboden was en een zonde binnen de gemeenschap (NPO 1, p. 20 – 22).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter dat het moment waarop u voor het eerst werd ingelicht over vrouwen die een relatie aangaan met elkaar voor u pas duidelijk maakte wat de gevoelens waren die u ervaarde tijdens het kijken van diezelfde muziekvideo. Voorheen was het slechts een fantasie. U vond vrouwen mooi en had er bewondering voor, maar nam die gevoelens op dat moment niet serieus en wist ook niet dat die gevoelens zich verder zouden ontwikkelen. Het werd door u beschouwd als normale gevoelens en verder niets. Alles werd u pas duidelijk wanneer C(...) u voor het eerst vertelde over meisjes die onderling een relatie hebben. C(...) is volgens uw verklaringen in datzelfde onderhoud ook de eerste persoon die u vertelde dat het een zonde is om zich aangetrokken te voelen tot iemand van hetzelfde geslacht en dat je naar de hel gaat als je dergelijke gevoelens hebt. U plaatst de ontdekking van het feit dat dergelijke gevoelens niet worden aanvaard in de Ghanese maatschappij ditmaal na het bekijken van de bewuste muziekvideo (NPO 2, p. 7 – 10) in tegenstelling tot wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde.

Waar u in het eerste persoonlijk onderhoud vertelt dat u tijdens het kijken van die muziekvideo een diepe drang voelde om de dansende vrouw vast te houden en te kussen, maar dan die gevoelens probeerde aan te vechten door tegen uzelf te zeggen dat dit niet is wie u bent - rekening houdend met de wetenschap dat dergelijke gevoelens verboden zijn en als een zonde worden aanzien in de Ghanese gemeenschap (NPO 1, p. 21) - blijkt uit uw verklaringen in het tweede persoonlijk onderhoud dat u de betekenis van de bewondering die u voor de dansende vrouw voelde niet eens kende en die gevoelens op dat moment nog niet serieus nam (NPO 2, p. 9).

Opnieuw slaagt u er niet in om consistente verklaringen neer te leggen over dergelijk cruciale momenten in uw bewustwordingsproces als lesbische vrouw. Door deze momenten in tegenovergestelde volgorde te plaatsen, brengt u ook de gevoelens en de gedachten die u heeft ervaren gedurende uw bewustwordingsproces volledig in de war. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waarin hij zich bevindt, kan men nochtans verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus consistente en gedetailleerde verklaringen over kan afleggen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u dit niet kan.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden lesbische geaardheid en relatie met S. die u in een land als Ghana zou hebben gehad, laat staan dat u hierom reeds bedreigd werd. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een

eventuele terugkeer naar Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van het politierapport neer dat werd uitgeschreven in navolging van de klacht die u indiende over de bedreigingen die u ontving nadat u met S. in bed werd betrapt. Dit document is echter niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzen. Dat dergelijk gedrag onverzoenbaar is met de positie van een lesbische vrouw in een homofobe samenleving is in bovenstaande reeds besproken. Daargelaten dat een document in de vorm van een kopie onvoldoende bewijskracht heeft aangezien fotokopieën gemakkelijk manipuleerbaar zijn met knip – en plakwerk, hebben dergelijke documenten sowieso slechts bewijswaarde indien ze ondersteund worden door geloofwaardige en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Het verzoekschrift

2.1. In enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/7, 48/8, 48/9, 57/6, par 2, 57/6/1 en 62, § 2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en van de zorgvuldigheidsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster stelt vooreerst dat waar in de bestreden beslissing het CGVS de toepassing van de versnelde procedure rechtvaardigt omdat verzoekster de autoriteiten heeft misleid over haar identiteit door valse documenten te verstrekken, uit het administratief dossier blijkt dat er geen aanwijzingen zijn dat verzoekster de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot haar identiteit en/of nationaliteit aangezien dit niet wordt betwist. Deze stereotiepe motivering laat niet toe te begrijpen op welke concrete en specifieke elementen de verwerende partij zich baseert om verzoekster te verwijten dat zij haar heeft misleid met betrekking tot haar identiteit of nationaliteit. Zij wijst erop dat een beroep in het kader van de versnelde procedure voorzien in artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet er vooral op gericht is ervoor te zorgen dat de specifieke beperkingen van deze procedure geen schending van het gelijkheidsbeginsel tussen partijen veroorzaken of een voldoende instructie van de zaak belemmeren. Er worden zeer strikte procesdeadlines opgelegd en verzoekster bevindt zich in een bijzonder kwetsbare positie omdat zij op een bepaalde locatie bevindt wat het moeilijker kan maken om bewijsmateriaal te verzamelen. Wanneer dit ten onrechte wordt toegepast, is dit volgens verzoekster een substantiële onregelmatigheid die de vernietiging van de beslissing tot gevolg heeft. Door een versnelde procedure toe te passen, schendt de bestreden beslissing artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zo stelt verzoekster.

Wat betreft de reisdocumenten citeert verzoekster haar verklaringen hierover en stelt dat zij tijdens haar verhoor duidelijk heeft uitgelegd dat de aanvraagprocedure voor een visum ongeveer een jaar voor de gebeurtenissen was gestart. Ze heeft verklaard dat ze nog geen ervaring had gehad, maar dat ze zich al jarenlang aangetrokken voelde tot vrouwen. Ze wist dat het niet mogelijk was om vrijelijk haar seksuele geaardheid in Ghana te leven, en daarom heeft ze stappen ondernomen om een visum voor Canada te verkrijgen. Ze had nog geen relatie gehad, maar ze wist dat als dat zou gebeuren, ze problemen zou tegenkomen.

Aangaande de aangifte bij de politie citeert verzoekster haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en betoogt dat zij tijdens haar verhoor duidelijk heeft uitgelegd dat ze niet aan de politie had verteld dat ze lesbisch was. Ze ging gewoon naar het politiebureau om een klacht in te dienen omdat ze bedreigd was.

Op geen enkel moment heeft ze uitgelegd dat ze betrapt was tijdens intiem contact. Ze zei dat ze lastig werd gevallen door de vriend van de persoon met wie ze was. Het gedrag van de verzoekster is volkomen consistent in die zin dat ze wilde rapporteren wat er was gebeurd en op geen enkel moment heeft ze haar seksuele geaardheid genoemd, omdat het duidelijk is dat ze problemen zou hebben gehad en waarschijnlijk geen klacht had kunnen indienen.

Wat haar relatie met S. betreft, benadrukt verzoekster dat er geen tegenstrijdigheid is in haar verklaringen, aangezien ze heeft vermeld dat ze haar gevoelens aan S. heeft bekendgemaakt in februari 2023 en dat ze daarna nog steeds heel close waren met elkaar. Ze heeft niet vermeld dat ze een intieme relatie hadden. Ze zal verduidelijken dat ze gewoon heel close waren met elkaar. Er is geen tegenstrijdigheid, aangezien ze altijd zal benadrukken dat ze close waren. En wat betreft de manier waarop ze S. benaderde, heeft de verzoekster tijdens haar verhoor (CGVS 2, p. 14-16) duidelijk uitgelegd dat ze de tijd heeft genomen en veel heeft nagedacht voordat ze haar beslissing nam. Ze zal ook uitleggen dat ze zich erg eenzaam voelde en een relatie wilde hebben. Het was na een doordacht proces dat ze besloot met S. te praten.

Met betrekking tot de bewustwording van haar seksuele geaardheid, argumenteert verzoekster dat de beoordeling hiervan in de eerste plaats moet beoordeeld worden aan de hand van een empirisch onderbouwd onderzoek zoals bevestigd in de publicatie van het UNHCR, *"Beyond Proof. Credibility assessment in EU Asylum Systems"* (p. 41). Zij citeert vervolgens uit de richtlijnen van het UNHCR met betrekking tot verzoeken door LGBTQI+-personen (p. 71) en dat stelt dat gelet het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM, aan verzoekster het voordeel van de twijfel moet worden verleend en citeert daartoe een bron die verwijst naar het UNHCR Handboek. Verder verwijst verzoekster naar een rapport van Nansen waaruit blijkt dat zelfreflectie een belangrijk aspect vormt van het relaas in de Westerse traditie. Zij benadrukt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van seksuele oriëntatie niet eenvoudig is en op een objectieve manier moet gebeuren met zelfidentificatie als startpunt en dat de aanvraag moet geanalyseerd worden rekening houdend met psychologische en culturele factoren en zonder toepassing van westerse stereotypen. Zij meent dat zij *in casu* de verschillende stappen van de ontdekking van haar seksuele oriëntatie heeft toegelicht en op haar eigen manier heeft uitgelegd hoe zij dit beleefde. Zij betoogt ook dat zij uitleg heeft gegeven over de relatie met de andere persoon en citeert en verwijst daartoe naar verschillende passages in de notities van het persoonlijk onderhoud. Zij stelt dat het belangrijk is rekening te houden met het feit dat zij uit een andere cultuur komt en niet gewend is over dit onderwerp te praten en dat zij gehoord is in een gesloten centrum en dat de detentieomstandigheden haar kwetsbaarheid verhogen. Verzoekster besluit dat zij gedetailleerde en nauwkeurige verklaringen heeft afgelegd over haar gevoelens en seksuele geaardheid en dat deze dan ook niet meer betwist kan worden.

Verzoekster vraagt in hoofde haar te erkennen als vluchteling, in subsidiaire orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in meest subsidiaire orde, de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoekster voegt de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong

en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j)).*

Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°. Indien niet binnen de vier weken, na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°. (eigen ondernijming)”.

Artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

(...)

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of

(...).”

Verzoekster betoogt dat er geen aanwijzingen zijn dat verzoekster de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot haar identiteit en/of nationaliteit aangezien dit niet wordt betwist en dat waar verwerende

partij de toepassing van de versnelde procedure rechtvaardigt omdat zij de autoriteiten heeft misleid over haar identiteit door valse documenten te verstrekken, dit niet van toepassing is en de bestreden beslissing hierover ook geen motivering bevat. Zij stelt dat *in casu* verwerende partij deze bepaling ten onrechte toepast en dat bijgevolg sprake is van een substantiële onregelmatigheid en er een schending voorligt van artikel 57/6/1 § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij legt geen nota neer maar stelt ter terechtzitting dat verzoekster na intrekking van het Canadese visum niet langer over geldige documenten beschikt en dat aangezien het visum onterecht werd uitgereikt dit kan gelijkgesteld worden met het gebruik van een vals visum.

5.2. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd over de toepassing van de behandeling bij voorrang en de toepassing van de versnelde procedure. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 57/6/1 § 1 van de Vreemdelingenwet en wordt verder gesteld dat *“Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”*

Verwerende partij baseert zich bijgevolg voor het nemen van de bestreden beslissing op de situatie zoals uiteengezet in artikel 57/6/1 § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet volgt dat het moet gaan om de omstandigheid waarbij de verzoekster de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot haar identiteit en/of nationaliteit door het verstrekken van valse informatie of valse documenten of relevante documenten achter te houden. Deze bepaling heeft bijgevolg betrekking op valse informatie of documenten inzake verzoeksters identiteit en/of nationaliteit of relevante informatie die een negatieve invloed had kunnen hebben op de beslissing en vereist de intentie van verzoekster om de autoriteiten hieromtrent te misleiden.

De Raad kan na grondige lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier slechts vaststellen dat de door verzoekster verklaarde identiteit en nationaliteit op geen enkele wijze in twijfel worden getrokken in de bestreden beslissing en dat er geen indicaties zijn in het administratief dossier dat zij de Belgische autoriteiten door het gebruik van valse documenten of informatie heeft (trachten te) misleiden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster zich bij de grensinspectie heeft aangeboden op 19 juli 2023 nadat haar bij de incheckbalie voor haar vlucht naar Canada werd meegedeeld dat haar visum was ingetrokken en zij niet kon doorvliegen naar Canada. Verzoekster heeft dezelfde dag internationale bescherming aangevraagd en heeft haar Ghanees paspoort en Ghanese identiteitskaart voorgelegd (administratief dossier, DVZ, stukken overgemaakt aan CGVS). De Raad leest verder in het *“Verslag Aanvraag Internationale Bescherming”* opgemaakt op 19 juli 2023 met betrekking tot de documenten die door verzoekster werden neergelegd en waarin de naam en identiteitsgegevens van de houder overeenstemt met de bij verwerende partij opgegeven naam en identiteitsgegevens, de vermelding *“authentiek: geldig”* met betrekking tot haar paspoort en identiteitskaart. Als reden voor de beslissing tot teruggrijping (bijlage 11) die zich in het administratief dossier bevindt, is enkel *“(c) is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°) Reden van de beslissing: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig Schengenvisum of enig verblijfsdocument”* aangekruist. Zowel in het Grensverslag als in de verklaring DVZ opgesteld op 27 juli 2023 staat te lezen dat verzoekster verklaarde dat haar bedoeling was om in Canada een verzoek om internationale bescherming in te dienen (Grensverslag, punt 7 en Verklaring DVZ, vraag 32).

In de bestreden beslissing wordt op geen enkele wijze gemotiveerd op welke wijze verzoekster de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot haar nationaliteit en/of identiteit en uit de lezing van het geheel van de motieven kan geenszins blijken dat geen geloof zou worden gehecht aan de door haar verklaarde en met documenten ondersteunde identiteit en nationaliteit.

De stelling van verwerende partij dat door de intrekking van het visum verzoekster niet meer over geldige documenten beschikte en dat de intrekking van het visum kan worden gelijkgesteld met of erop wijst dat het om een vals document ging, kan niet worden gevolgd. De Raad kan slechts vaststellen dat het administratief dossier geen enkele informatie bevat over de reden waarom het Canadese visum door de

Canadese autoriteiten werd ingetrokken en dat evenmin kan blijken dat hierover zou zijn geïnformeerd bij de Canadese autoriteiten. Zo de vaststelling dat verzoekster het visum heeft aangevraagd en verkregen voor de door haar aangehaalde feiten hadden plaatsgevonden, een negatieve indicatie inzake de geloofwaardigheid van verzoekster kan vormen, kan hieruit evenwel geen misleiding inzake de identiteit of nationaliteit worden afgeleid. Bijgevolg liggen geen elementen voor die wijzen op enige misleiding van de Belgische autoriteiten inzake haar identiteit of nationaliteit.

Evenmin zijn er indicaties dat verzoekster relevante documenten heeft achtergehouden die een negatieve invloed zouden gehad hebben op de beslissing. Integendeel heeft verzoekster volgens de bestreden beslissing spontaan een document neergelegd, met name de aangifte bij de politie, die volgens verwerende partij een indicatie zou zijn van de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vervolgingsgrond gelet op de problematische situatie van LGBTQI+-personen in Ghana.

Uit de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat de sanctie van de toepassing van een versnelde procedure gestoeld is op een weigering tot medewerking in hoofde van de verzoekster om internationale bescherming (*Parl. St.* Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 70).

Er zijn geen indicaties dat verzoekster niet heeft willen meewerken met betrekking tot haar identiteit/nationaliteit.

Door *in casu* een versnelde procedure toe te passen, schendt de commissaris-generaal voormeld artikel 57/6/1 § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet, waarop zij zich steunt in de bestreden beslissing. Immers kan niet worden vastgesteld dat verzoekster de autoriteiten heeft misleid door omtrent haar identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de in de bestreden beslissing gegeven motivering om toepassing te maken van de versnelde procedure ex artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) en d) van de Vreemdelingenwet ontoereikend is.

Gelet op wat voorafgaat blijkt dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die die door de Raad niet kan worden hersteld en dient zij overeenkomstig artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet vernietigd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET